

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTOI SZÁLLÁS :
belső magyarutca 408 szám alatt.

Megjelen a lap hetenkint négyszer u. m. Vasárnap, Kedden, Csütörtökön és Szombaton.
Ara övnyegyre 3 ft o. é. Hirdetési ár : négyhasábas sorát először 7 kr, másodszor 6 kr, harmadszor 5 kr. o. é. s minden hirdetés után 30 kr bélyegző. Előzetes a hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelte.

KIADÓ-HIVATAL :
Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás!

Hivatkozva lapunk nov. 28-diki számában közzétett s külön mellékletben is szétküldött programunkra, tisztelettel kérjük lapunk t. cz. olvasóit előfizetéseik megtételére. A czimboritók és kiadás czélszerű elrendezése s főleg azon körülmény tekintetéből, mely szerint a hírlapi bélyeg miatt a megrendelt számon felüli példányokat nyomtatunk sok nehézséggel jár, siető megrendeléseket kérünk.

Előfizetési ár :

Egészévre 12 frt.
Félévre jan.—július 1-ig 6 „
Évnyegyre jan.—apr. 1-ig 3 „ a. é.

Az előfizetéseket bérmentve lapunk kiadó-hivatalához (Stein János b.középutcai könyvkereskedése) kérjük beküldeni.

A „KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY“
kiadó-hivatala.

Bécs, 1861. dec. 13-án.

A „szabadság hazájának“ meghasonlott államai közt folyó harc, főleg az óriási mérvű nemzetjogi kérdés a „Trentügy“ felmerülése óta, sokkal közvetlenebb érdekű Európa belviszonyainak a közeljövőbeni alakulására nézve, hogy sem figyelmünket a legnagyobb mértékben meg ne érdemelne. Az emberiség solidaritásának törvénye a külön hemisphaeriumok távolságában sem akar gátat ismerni; s a drámanak, melyet lábelleseneink játszanak, talán második, harmadik felvonásában, lehet hogy utójátékában, tudunk-e akarunkon kívül több mint nézői vagyunk.

Akár a történet, hogy a nagy elkecsereddel folytatott háború, az európai vezérállamok tettleges részvételre sodortatása által, dimensióban és horderőben növekedjék; akár az, hogy diplomatiái közvetítés békét eszközöljön a ezivakodó testvérek között: az előjelek mindkét esetben odamutatnak, hogy az oceanon túli események csak oly hatással folynak le a vén Európára nézve, mintha a krimi vagy hesperiai félszigeteken mérköznének a nagyhatalmak.

Legujabb tudósítások szerint úgy a harcoló felek, mint ezek egyike és a lobogójában megsértett Anglia között nagy az elkecsereddés; de emelkednek hangok a békés kiegyenlítés érdekében is.

Előttünk fekszik a különszövetkezett déli államok elnöke Davis urnak a congressushoz ízenete, fenhangon tartva, s boszút kiáltva az emberiséggel dacoló, kegyetlen háborufolytatási modorért, a durván megsértett népjogért stb.

„Ama kitünő nemes férfiak, mond Davis, kiket én a közelebbi ülés alkalmával, önök beleegyezése mellett, megbíztam, hogy a szövetséget különböző idegen udvaroknál képviseljék, közelebből az egyesült államok egy hadi hajójának kapitánya által, egy brit gőzösön, a mint a havannai semleges kikötőből Anglia felé eveztek, elfogattak. Az egyesült államok ezen eljárásuk által általános hatósági jogot vettek igénybe a sík tengeren, s midőn egy saját országa lobogója alatt vitórlázó brit hajót megtámadtak, megsértették a követelségi jogokat, melyek még barbár népeknél is szenteknek szoktak tartatni, fogolylyá tevén követeinket, kik egy semleges nemzet oltalma alatt és területén voltak.

Ezen urak az angol lobogó alatti hajón éppen úgy a brit kormány hatósága alatt voltak, mintha brit földön lettek volna; s egy arra intézett kísérlete az egyesült államoknak, hogy őket London utcáin tartóztassák le, éppen csak oly igazolt lett volna, mint azon helyen, a hol elfogattak. Ha szinte gonosztevők s az egyesült államok polgárai lettek volna is, még sem valóznak brit földön, vagy brit hajón tartóztathatók, a gonosztevők kölesönös kiadásárról szerződés esetén, s a szokott eljárási formák megtartásán kívül. Ámde, úgy látszik, hogy az ő szemek előtt a legszentebb jogok is elvesztettek minden tekintetét.

Mi — folytatja Davis ur — e háborút külföldi segély, véd- vagy dacszövetségek keresése nélkül folytatjuk. Mi egy elismert helyet követeltünk a népek családjában, s a midőn ezt tettük, semmit

sem kívántunk, a miért teljes kárpótlást ne ajánlhattunk volna. A népek közötti közlekedés előnye kölesönösök, s a midőn mi diplomatiái érintkezést szándékoztunk kezdeni, éppen csak abban fáradoztunk, hogy ezen érintkezést a köztörvény szabályai alá helyezzük.“ stb. stb.

Ennyit az izenetről. Az angol lapok egy része, a brit lobogó megsértése miatti boszankodásukban feledve minden más tekintet, el van ragadtatva e „határozott és szilárd hang“ által, s a „Morning Post“ például kereken kimondja, hogy ő végkép felhagyott a hittel, hogy az éjszak-amerikai államok valaha újból egyesüljenek, s „a dél függetlenségét ténynek kénytelen elismerni.“ Szerencsére nem hiányzanak higgadtabb vértiek is, kik a megbántott nemzeti önrzet sajtása alatt sem feledik, hogy a különszövetkezettek elszakadásának alapoka egy égrekiáltó bűn, egy szenyfolt az emberiségen: a rabzolga-rendszer; mi bizonyára nem alkalmas arra, hogy mivel, elfogulatlan és nemeskeblű ember rokonszenvét megnyerje.

Hol fog végződni a két ellenfél közötti harc, egy távulabbi kérdés, talán egy meszszebb jövő titka. A mi minket közelről érdekel, az Angol- és Franciaország lehető beavatkozása. Anglia, mint annyi külföldi tudósításból látjuk, nagyban készül; szedi össze embereit, gyűjti a hadszereket, s szállítja a harc színhelye felé. Frankhonnak egy jelentékeny hajórajza horgonyoz a mexikói öbölben; mi, a „P. L.“ párisi tudósítója szerint, egy jó fogantyú tetemes hadi erők összpontosítására a bomlodozó unió közelében. E két nagy hatalom figyelmének s ereje egy részének elvonása az európai ügyektől megmérhetlen hatású lehet az itteni dolgok folyamára. „Frankhon mexikói terveit, írja az idéztük tudósító, igen kedvezők voltak a Habsburg házra nézve (területi kárpótlás Velenczéért), s ezért Párisban nagyobb engedékenységet reméltek Velenczét illetőleg. Most, a mint hírlik, Rechberg gr. Metternich herczeghez jegyzéket intézett, melyben Velenczének bármint felételek alatt, s mexikói kárpótlás mellett lehető átengedéséről gondolatot visszautasít.“

E bonyodalmak közepette egy ariadnei fonalat nyújt a „Daily News“, midőn dec. 10-iki számában emlékeztetbe hozza, „hogy a párisi conferencia azon elvet fogadta volt el, hogy egynással összeütközésbe jövő államok, jövőre mielőtt fegyverhez nyulnának, valamely barátságos hatalom jó szolgálatát fogják igénybe venni. Az egyesült államok akkor beleegyezéseket adták az elv elfogadásába; minél fogva Amerika előtt nyitva az út a becületés megoldásra. Anglia és Amerika erkölcsileg kötelezték egy barátságos hatalom jó szolgálatait után nézni.“

Melyik fogna lenni ezen „barátságos hatalom“, könnyű hozzávetnünk; s az európai ügyek nagy rendezője így is egy más vlágrészről hozott győzelmi babérral s a kibékített hatalmak rokonszenvével gazdagdva, új erővel, s a siker mindig nagyobb valószínűségével láthatna ismét hozzá itthoni teendőihez.

Az erdélyi vasut kérdése

a „Herm. Ztg.“ szerint közel van a megoldáshoz. Szebenben s a verestoronyi szoroson át fogna az országot elhagyni. Ezáltal Szeben jeentékenysége jövőre nézve biztosítva lenne.

Szebené meglehet; de há az ország, a birodalom s nyugat Európa érdeke nemzetgazdasági, hadtani és kereskedelmi tekintetben?

Mennyi előny harezott gy Várad-Kolozsvár-brassói vonal mellett!

Hát megérdemelné-e az eső erdélyi vasut nevet egy akkora kis vonaladár, mely Arad felől bejövve Hunyadvármegyén át a szász föld egy kis részének érintése után mindjárt jobbra kanyarodnék k az országból?

Szegény Brassó! tán a kvetatasításért nehezelt meg rá annyira a „H. Z.“ hogy Szeben fényes jövőjéni merengésében feledt, hogy ez új trairózás által nem Kolozsvár, nem egy magyar vagy székely fészék, hanem Brassó, a szász város, a legnagyobb város és legjelentékenyebb kereskedelmi pont Erdélyben var mellőzve.

A várad-kolozsvári vonalmbenlétéről, a nyár óta, midőn egy részlet befizetési felhívást küldtünk, mit sem tudunk. Azon körlevélben szép eményekkel voltunk biztatva. Az Istenért! a kik hivatva vannak, ne hagyják e szép reményeket meghiusulni!

Az erdélyi királyi kormánysszék jelenlegi ideiglenes elnökének rövid életrajza.

(A „Presse“ után.)

Az erdélyi királyi kormánysszék ideiglenes vezetésével megbízott titkos tanácsos és kamarás altbgy gróf Folliot de Crenneville Lajos 1813-ban született. Atyja 1840-ben halt meg, mint lovassági tbk; ifjabb testvére O Felségének első szárnysegéde. Szolgálati életének legnagyobb részét a 10-ik huszár-ezrednél töltötte, tábornagy gr. Nugent és tbszernagy b. Welden alatt résztvett az 1848—49-ki hadjáratban Olasz- és Magyarországon; Miksa főhígnék kíséretében volt első tengeri útjában alsó Olaszország, Spanyolország, Portugalia, Madeira és Algierban; több éven át dandárvezér volt Olaszországban, később várparancsnok Mainzban; az utolsó háború után elnöke volt a határszabályozó bizottmányának Franciaországgal és Szárdíniával, végül a magyarországi katonai parancsnok adlatusa. Családja 1840 óta magyar indigena.

Lapszemle.

Bécsi lapok már is új változások lehetőségéről beszélnek a magyar ügyben. A „Presse“ szerint nem sokára nevezetes határozatokat várhatunk. Az „Öst. Ztg.“ folyó hó 8-iki számában egy pesti levelet közöl, melyben többek közt az áll, hogy az octoberi magyar államférfiak egyestlve a esch egyházi aristocratiuss párttal, kísérletet készülnék tenni Schmerling és a februárius alkotmányi megbuktatására. Miniszteri lajstromukon Szécsen, Apponyi, Clam és b. Vay, mint udv. kancellár nevei állanak. A „Presse“ e birre vonatkozólag nem kéti ugyan, hogy az octoberi férfiak folyvást terveznek, de nem hiszi, hogy a jelen pillanatban rohamra készülnének; sőt úgy hallja, hogy nem a Schmerling-párt befolyásának esőkkenéséről, hanem inkább arról van szó, hogy gr. Forgách megmaradjon e továbbra is kancellári állomásán vagy nem. E kérdés a „Presse“ szerint aligha a költségvetés tárgyalása alkalmával el nem dől. Ugy látszik ugyanis, hogy a miniszterium sulyt helyez arra, hogy ezentúl a három udv. kancellár is megjelenjék a reichsrathban a miniszteri padokon. Erre azonban, hír szerint, csak gr. Nádasdy, az erdélyi és Mazuránich, a horvát kancellár lennének hajlandók; gr. Forgách pedig határozottan vonakodnék.

Azon annyiszor ismételt merész állításnak mintha Erdélyben nemcsak a lélekszám, hanem az értelmiség és birtok többsége is a nem-magyar nemzetiségű részén állana, a „M. Ország“ kolozsvári derék levelezője nagy gondallal összeszedett statisztikai adatokkal indul megczafolására. Első cikkében a történelmi jognak az államéletbeni jelentőségét fejtegető bevezetés után, államisme combinatioit imigy kezd:

„Erdélyi statisztikáink egyike sem oly pontos, hogy annak a népszámlálásra nézve feltétlen hitelt adhatnánk; különösen az ujabbkori az, melynek kötvö kell binni, miután tudjuk, minő pártatlansággal készült a magyar elem irányában; bisz Bieltz maga, ki Erdély népességét, hol 2,062,379 re, hol 2,120,030-ra teszi, bevallja, hogy 1850-ben, midőn az általa alapul vett hivatalos összeírás katonai egyének igazgatása alatt véghez vitetett, az országból sokan távol voltak; hogy ezek magyarok voltak azt mindenki tudja.

Azonban több hitelt érdemlő ebbeli dolgozatok összevetéséből kitűnik, hogy a románok Erdély népességének körülbelül felét teszik, a más felét pedig a magyarok és ezekkel egy eredetű székelyek, hova az örményeket, is kik magukat a magyarokkal azonosították — számítani kell; továbbá a szászok, németek s a többi itt lakó vegyes nemzetiségek képezik, mely utóbbiakból számtalanokat tudunk, hogy a magyar elemhez tartozóknak vallják magukat, de olyant, ki román akarna lenni, nem hallottunk.

Ugyanis 1,100,000 románnal szemben, 730,000 székely és magyar, 200,000 szász, 10,000 örmény, 16,000 zsidó, 80,000 cigány, s 5000 görög, bolgár, lengyel, tót, sváb, olasz, orosz stb. található.

E szerint az egyszerű fejszám szerinti többség, melyről még csak azt sem mondhatni, hogy a székelységgel szemben a nyers erőt képviseli, s a mi oly területen, mely nem önálló külön állam, hanem csak egy nagyobb ország egyik alkotó része, kiterülete — még sem oly tulnyomó a mint némelyek hirdetik, — sőt ha az is volna, az értelmi és vagyoni tulsuly ellenében mitsem határozna, miután minden egyébre nézve, mi egy állam szerves életét, működését illetőleg akár anyagi, akár szellemi s ezekből kifolyólag nemzetgazdasági és politiai tekintetben úgy benn az országban, valamint kifelé nemzetközi szempontból a többi európai népekkel kölesönös érintkezés dolgában elhatározólag befoly s az emberi társaság vezetésére szükségelt szellemi s fentartására megkívántató financiaiális erőt és hatalmat kölesönzi — a román nemzetisége a magyar és ezután a szász megott oly messze áll, hogy jelen mivelődési fokát csak hosszú évsor után érheti el.

E haza százados védelmében az európai civilisatio előharezában megfogya bár, még miudig elég magyar van tehát Erdélyben. Hogy a magyar faj e hon földéből, melynek 1000 éves fényes históriát adott s így magyarrá tett, s a melyet ő emelt az európai mivelt nemzetek sorába — mennyit bir ma, elég lenne Mersich cs. hir. mappirungs-inspector kiszámítására hivatkozni, mely szerint az 1075 mérföldet tevő Erdélyből a magyarok birtokában van 340,

fogna fellépni.

— Mig ő felsége Velenczében volt, az ottani politikai foglyok, kevés kivétellel, ő felsége egyenes parancsára szabadon bocsáttattak. Az elbocsáttottak között néhány nősze-mély is van, jelesen a volt podestá Ponnetti unokahuga.

— A „Fekete leve” című éleláp szerkesztője Mat-kovics Pál (Bús vitéz) az ellene hadi törvényszék előtt in-dított sajtóper következtében szombaton este befogatott a pesti Károly-kaszárnyába vitetett.

— Az Id. T.-nak sok dologról jól értesülni szokott bécsi levelezője nagyon biggadt gondolkodni politikai ce-lebritástól hallja, hogy Magyarországra nézve, mintegy jövő évi augusztus haváig sem megyei bizottmányokat, sem or-szágyűlést nem várhatnak, mivel legalább ennyi idő kell bizonyos remények eloszlátására, melyek egy, az ősi alkot-mány lényegéhez rendületlenül ragaszkodó, a reichsrathból határozottan iszonydó nagy országos pártnak megalakítá-sát folyvást nehezítik.

— A m. kir. curia előtt e hó 10-én eskették fel az első izraelita ügyvédet Schönberger Armin ur személyében. A kir. tábla elnöke nem mulasztotta el a fel-eskettéhez intézett szavaiban ez örvendetes körülményt ki-emelni.

— A Kazinczy-alapítványra eddigelő összesen 50,865 ft 96 kr gyűlt.

— Bécsi lapok szerint dr. Hein e hó 10-én fogta az esküt ő felsége kezébe letenni, hogy 11 éven átvegye az igaz-ságot vezetését. A kinevezetéről szóló legmagasb ké-zíratot még nov. 24-én megkapta, kihirdetése azonban szo-kás szerint csak az eskü letétele után történhetett meg.

— Az „Ost. und West” ellen kilencz sajtóper van folyamatban.

— A pár év előtt meghalt b. Sina György hagyatékának végtérgezéséről kiitt, hogy csak a magyar korona területén kivül birtokos értéke 50 millió forint. Fia b. Sina Simon félmilliót fizetett örökösödési illetékbe.

— Az „Öst. Ztg.” biztossággal állítja, hogy gr. Ap-ponyi országbíró ő exója mindenestre beadta lemondását; hanem nem bocsáttatott el, csak több havi szabadság időt kapott.

— Szögyényi László volt alkanczellár Bécs-ben van.

— Az „Id. T.” bécsi levelezője írja, hogy több kir. biztos és administrator előterjesztést tett a helytartósághoz, hogy a megyei tisztviselők számára kiszabott fizetések mel-lett (első alispán 1500, második 1200 ft.) megyéikben le-hetetlen önálló s hivataluknak megfelelő egyéneket találni.

— A „Fekete Leves” befogott szerkesztőjeért e hó 10-én számsz. pesti író által aláírt kérvény nyújtott be gr. Pálffy kir. helytartó ő exójához, s mivel ő felsége akkor Bécsben volt, a kérvény oda küldetett fel.

— Rajacsi pátriárka egéssége, mint írják, ismét jobbra fordult, habár minden veszélyen kívül még sincsen.

— Az ügyünk iránti rokonszenvről ismeretes „Volk-sstimme” szerkesztője dec. 8-ki lapjában jelenti, hogy bő-vebben fel nem fejthető okokból, valódi szabadelvű és min-den oldalról független lapjának további megjelenését bizony-talan időre felfüggeszteni kénytelen.

— Dumas Sándor „Párisi mohikánok” című híres regényének 23- és 24-ik kötete Pfeiffer Ferdinánd pesti könyvkiadó „Legújabb külföldi regényesarnokában megjelenő, az érdekes regény magyar fordításban is tel-jesen kapható.

— Esztergomból arról értesítik a „N. N. t.”, hogy gr. Forgách Ágoston püspök és esztergomi megyei administra-tor 6 mlgát az alkotmányos megyei tisztviselők közül, kik-nek összes száma 42, harmincegyen kérték, hogy hivata-laikban megbagyassanak. Ezen kívül a rendelkezés alatti hivatalnokok s még soha sem szolgált egyének közül is annyi a kérelmező, hogy ő mlga a hivatalra alkalmas egyé-neknek nem hiánya, hanem sokasága miatt van nagy zavarban.

— Gr. Hunyadi János, a közelebbi országgyűlésen somogyi megyei képviselő, folyó hó 7-én némelyek sze-rint mérge, mások szerint pedig lővés által véget vetett csak 35 éves terjedő életének. A „P. Hírnök” úgy hallja, hogy közelebbiek képezték e gyászos tett okát, melyek-t az élénk becsületérzésű fiatal mánás nem teljesíthetett.

— Az újon kinevezett számsz. ispányi helyettes Schmidt Konrád az e hó 9-én esti 6 órakor érkezett Szebenbe. Tűb-ben a szebenvárosi tisztviselők és községi tagok közül ele-jébe szekerestek s úgy vezették ő mlgát a fényesen kivi-lágított nemzeti épületbe, hol az egyetem, a városhatóság, s az ispányi hivatal tagjai üdvözölték. Nyolcz órakor oly nagyszéri fáklyászenével tisztelték meg, minőt a „Z.” szerint, Szeben-város ritkán látott.

— Magyar fráterai ev. ref. lelkész Finta Sámuel ur tisz-telettel kéri mindazon t. cz. urakat és asszonyságokat, kik magyar nemzetiségűek és nyelvűnk gyarapítása tekintetéből jótékony adakozásra fellelkesülve 1860. aug. 5-ken a frá-tai templom szentelési alkalmával ezen helység népiskolájára javára aláírást sziveskedtek tenni s adományokait még be nem küldötték: méltóztatnak igé-reteiket beváltani, az aláírt összeget m. fráteri birtokos t. Szilágyi György urhoz, mint iskolai pénztárnokhoz megküldeni. M. Fráterhoz utolsó posta Mocs.

— Kriza János erdélyi unitárius püspök és Nagy Lajos kolozsvári unitárius pap és tanár, mint szerkesztők előfizetési felhívást intéznek a hazai irodalmi válla-lat II-dik kötetére. Ezen felhívásból olvassuk: „Egy—két lelkes pártfogó s mintegy 500 aláíró, legnagyobb részben buzgó hitorsosainkból, a költségesen kiállított (535 ft o. é.), mindemellett jutányos árban adott (aláírás után 1 ft o. é.) 1-ső kötet sorsát biztosították, közel 200 példányt könyv-árusi bizományba adtunk — ott várnak a jobb időkre. Jelen polgári és hazai viszonyaink között szerkesztők és írók nem is számítottak anyagi nyereségre; jutalmazva ér-zik magukat azon szives fogadtatással, melyben vállalatunk első szenge termékét ügybarátaink, hitfeleink és a sajtó ré-szesítik. Ezen szives fogadtatás egyfelől az önzetlen munka folytatására buzdít, másfelől azon reménnyel táplál, hogy lelkes pártfogóink, nemes ügybarátaink, buzgó hitfeleink most sem vonják meg tettelegesen segédelmüket, sőt többben oda fognak törekedni, hogy körültekintő vállalatunk pártoló

ak özőnségét gyarapítván, annak jövőjét is biztosítsák. Meg-jelenik ezen II-dik kötet a jövő 1862-dik év tavaszán, az 1-ső kötetéhez hasonló alakban és terjedelemben (15 iv.) Képet valamint az 1-ső kötet mellett nem ígértünk, ugy-most sem ígértünk, de ha a pártolással fogva lehetséges lesz, nemcsak képet adunk, de az iverk számát is örömet szaporítjuk. Előfizetési ára 1 ft o. é-ben, bolti ára jóval nagyobb lesz. A ki az 1-ső kötetet is meg akarja venni, annak mindkét kötetet 2 ft és 50 kr-ért szolgálunk, az 1-ső kötetet azonnal postán bérmentesen megküldvén. Az előfizetéseket beküldését hozzánk az 1862-dik év januarius hava utolsó napjáig tisztelettel kérjük. Tíz előfizető után egy ingyen példánnyal kedveskedünk.” Mint értesültünk előfizetési iv nem sok osztatot szét, de a közölt feltételek mellett a gyűjtést bárkitől elfogadják szívesen.

— Az erdélyi lovar-egylet közgyűlése által következő „Ivadékszenyek” állítottak meg:

I. Ivadékszeny 1862-dik évre: futbat minden Királyhágón innen 1859-ben született csikó. Távo-lság 1 mértföld, teher 110 font. Kanczára és herélre 3 font, fél-ve-re 5 fonttal kevesebb; tétel 10 ar., fuss vagy fizess. A tétel 100 aranyig az első, az azon felülnek fele az első fele a második lóé.

II. Ivadékszeny 1863-dik évre: futbat minden Királyhágón innen 1860-ban született csikó. Távo-lság 1 mértföld, teher 110 font. Kanczára és herélre 3 font, fél-ve-re 5 fonttal kevesebb; tétel 10 ar., fuss vagy fizess. A tétösszeg 100 aranyig az első, azon felülnek fele az első fele a második lóé.

III. Ivadékszeny 1864-dik évre: futbat minden Királyhágón innen 1860-ban született csikó. Távo-lság 1 mértföld, teher 110 font. Kanczára és herélre 3 font, fél-ve-re 5 fonttal kevesebb; tétel 10 ar., fuss vagy fizess. A tétel 100 aranyig az első lóé, az azon felül az első és má-sodik ló között oszlik.

IV. Ivadékszeny 1864-dik évre: futbat minden Királyhágón innen 1861-ben született csikó. Távo-lság 1 mértföld, teher 110 font. Kanczára és herélre 3 font, fél-ve-re 5 fonttal kevesebb; tétel 10 ar., fuss vagy fizess. A tétel 100 aranyig az első, az azon felülnek fele az első fele a második lóé.

V. Ivadékszeny 1865-dik évre: futbat minden a volt Erdélyben kolozsvári verseny-egyleti-tag birtokában 1862-dik évben születendő csikó. Távo-lság 1 mértföld, teher 110 font. Kanczára és herélre 3 fonttal, fél-ve-re 5 fonttal kevesebb; tétel 10 arany, fuss vagy fizess. Az összes tételek 100 arany erejéig az első lóé, az ezen felül összesze-gnek fele az első, fele a második lóé. A fenebbi 4 Ivadékszenyekre a csikókat nevezni kell 1862-dik év január 15-ig, az 5-dik Ivadékszenyre pedig a kanczák 1862-ik év január 15-ig, a csikók 1862-dik kolozsvári verseny vé-géig nevezendők verseny-egyleti titkár B i r ó Lajosnál. (Kolozsvárt Malom-utca 24. szám alatt.)

POLITIKAI HIREK.

Az osztrák beavatkozási ténnyről a bécsi „Presse”-nek következő irak: Novbr. 29-dikén érkezett ide Scutariból Hequard, a francia konzul, s még az nap hosszasan értekezett az orosz, angol, sőt magával a török követtel is; a két első rá akarta beszélni, hogy tiltakoz-zanak az osztrák csapatok bevonulása ellen. Elment a cs. k. városi parancsnokság irodájába is. Nem lehet tudni, be-szélte-e Rodich tábornokkal; de azon nap, melyen az osztrák csapatok kivonultak az itétek szétrombolására, fölvetve zuáv-tiszt egyenruháját s egy könyveskéjébe följegyezte az előt-te elvonuló csapatosztályokat mind. Ezen jegyzékkel aztán visszatért Antivariba, hol a „Napoleon” nevű nagy sorhajó borgonyoz. A működő kis osztrák csapat alig 5000 ember-ből állott, u. m. Alemann gyalogezredének két zászlóalja-ból, egy röppentyűs itégből, egy megerősített társ-ozs-tályból, egy öt fontos itégből, s egy vadász-osztályból. A katonai kirándulás tulajdonképp csak egy gyakorlati menet-hez hasonlított. Azon helységek lakói, a hol az élelemszál-lítási csapat vonult, még barátságos (?) módon sorfalat ké-pezték, Vukalovich jónak látta néhány ágyut biztonságba helyezni és Grabovába visszavonulni. Az itégtűnek lerom-bolása pár óra alatt megtörtént s az expediciós hadtest az ezredi zenekar hangjai közt lengő lobogó alatt, s főve-geiken tábori jelekkel, ugyanazon rendben t. i. egy elő s egy utócsapattal, valamint oldalcsapatokkal visszavonult Raguzába.

— A „Vaterland” azt írja, hogy Poroszország szintén felvilágosított kért az osztrák kabinetől a török ügyekben történt beavatkozásról, mit a bécsi lapok megszorodott s talán bosszankodó szívvél fogadtak; legalább a „Vaterland” úgy nyilatkozik, hogy ha a berlini „avatottak” állítják, mi-szerint „Franciaország volt az, ki a benyomulás tényét a többi hatalmasságokkal tudatta” akkor az nem más, mint nyomorult mentegetőzés a régi szövetségi köteleességek meg-sértésért, melyekkel Poroszország Ausztria irányában tartozik.

— A „Nord” feltűnőnek tartja, hogy a bécsi lapok Poroszországot a suttorinai ügyben való felléptéért meg-támadják. Ugy látszik — ugymond — Bécsben sehogy se tudnak elszokni attól, hogy Poroszországot Ausztria hűbé-resének tekintés. Poroszországnak mindig a Bécsben ki-vánt unton kell járnia, vagy ha a porosz kormány az osztrá-kéval ellenkező nézetet van akár a keleti, akár a német ügyben, ezt már hűtlenségi lépésnek tekintik.

— A fölkelőknek Suttorinánál tanúsított eszélyességét az ott mulató francia konzul Hequard tanácsainak tulaj-donítják. Hequard — a W. levelezője szerint — úgy véli, hogy ez esemény élénk diplomáciai jegyzékváltást fog elő-idezni. A levelező szerint Ausztria jogai a passarovitz szer-ződésen alapulnak, melyszerint Törökország kötelezi magát, hogy Suttorinában semmi erődítést nem állít, s mely szer-ződés 1814-ben, midőn az osztrákok Dalmatiába bevonultak, megújított és megerősített. Jelenti továbbá, mikép no-venber 26-án Petrovich orosz konzul Ragusából Parostán át Grabovába indult, híhetőleg azért, hogy a fölkelőknek ez ügyben maguktartása iránt utasítást adjon.

— A „Nord” úgy véli, hogy az osztrák lapok azon állítása, mintha a külvadatok a suttorinai föllépésbe előre beégyeztek, vagy nem lettek volna ellene, nem valószínű, sőt valótlán. Miért kérték volna hát több felvilágosítást; sőt a hivatalos sajtónak előleges czáfogatásai és feleletesei a netáni ellenvetésekre, épp ezt gyaníttatja. Különösen Fran-cziaország és Oroszország valószínű magatartásától tart Aus-zria, s nem is ok nélkül, mivel a nevezett hatalmak ezen beavatkozási tényről oly előzménynek tekintik, melyet annak idejében fel fognak használni a maguk érdekében.

— A suttorinai beavatkozás ügyében ugyancsak a „Nord” írja: Azon szerződés, melyre beavatkozását igazo-landó Ausztria hivatkozik, igen régi, még a velencei ura-lom korából eredő, mely gr. Leiningen küldetése alkalmá-val megújított. De Ausztria nem egyszer lépte át a sem-legesség határait. Erre mutat az, hogy a Suttorinában osztrák katonai ut létezik, s a törökök viszont megszegték azt, erődítéseket emelvény a nevezett területre. A fölkelők jelenléte pedig nem volt és semmi esetre nem is lehetett fenyegető Ausztriára nézve. Hiszen a grabovai szoros birtokában levő felkelők Trebinje és Mostar összeköttetését Raguzával és a tengerrel se vágják el. E hadműködést tehát hadtani szük-ségesség nem parancsolta. Tüntetés volt az, melynek czélját könnyű kitalálni. Végül kijelenti az említett lap, mikép a suttorinai hadjárat igen fontos jelentőségű esemény, ha a magában egyszerű tény nem is az, de minősége igen nagy figyelmet érdemel. Hátrább egy másik cikkben úgy véli, hogy a beavatkozási szerződések egykor módosítandók, s helyükbe a benemavatozási szerződések léptetendők. De addig a fenállókhöz vallásos szíggal kell ragaszkodni, a mint erre Oroszország magatartása példát ad. Senki se fe-lelte el — ugymond — mikép Ausztria Dalmatiában jelen-tékeny haderőt tart, Horvátországban sereg, s a Dunamentén lánccsalatos csapat-vonala van; s nem ma jött világos-ságra, hogy Ausztria azon szándékot táplálja, hogy uralmát a török tartományok egy részére kiterjessze, s nem ma ügyeszkik először azon, hogy szláv vagy latin szomszédai ügyébe Belgradon vagy Bukurestben begyűljön. E vidé-keken fegyveres tüntetés, bármilyen kicsiny legyen az, a hatal-mak éber figyelemmel kell hogy kísérenjenek stb.

— Buoncompagni, korábbi toscanai királyi biztos, az olasz parlamentben tartott beszédében Kossuthnak kö-zzelebbi leveleiben közzétett tervrajzát pártolta. Ez okból te-bát első szükség az, hogy 300,000 olasz katona állítassék fegyverbe. Buoncompagni továbbá a cabinet működésével teljesen egyetért, még azon pontot illetően is, hogy a ró-mai kérdésben Franciaország nélkül cselekedni nem lehet.

— Turin, dec. 8. A kamra tegnapi ülésében Ricciardi szemére veti a minisztériumnak, hogy a tett interpellációra nem felelt. A pénzügyminiszter igéri, hogy a jövő héten előadja a pénzügyi helyzetet és megcáfolja Ratazzi vadját a nagy deficitre vonatkozólag. — Carutti a kamra többségének nevében szót emel, hogy feleljen Petrucelli be-szédére. Ha Olaszország — jegyzi meg szónok — Petru-cellit akarja követni, akkor Olaszországot Franciaország-nak 1793-ki sorsa érne. Szónok támogatja a miniszteri pro-grammot és összetartásra szólítja fel a házat. Bertani kijelenti, hogy a megtörtént tények pálcát törnek ama pro-gramm felett, rajzolja a minisztérium halálanságát a Garibal-disták ellen, a menekültet iránti rossz bánásmódot, a le-véltitok megsértését, míg Ausztria azt oltalmazza (zaj). A türelmetlenség és gyanúsítás ezen rendszerre a szabadelvűek ellen kényszeríté a miniszterelnöket, visszautasítani az ola-szok azon kérvényét, melynek czélja volt visszahívni ama nemeskeblt olasz száműzöttet, ki most tán koldulva az olasz kormány gyalázatára idegen földön sinlik. (Zaj.) Ezen rend-szer — folytatja szónok — Olaszországot soha sem teendi nagygyá, egygyé. Szónok felhozza, hogy Garibaldi midőn a nápolyi tartományokat átadta Victor Emánuelnek, azt mondta, hogy a nápolyiak esendes, szelid nép, hogy haj-landók a legnagyobb áldozatokra hazájok iránt és kéri Minghetti, hogy honnan ered tehát a nápolyiak elégedet-lensége? Szónok állítja, hogy a nápolyi nép, látván a kor-mány gyámoltalanságát, mind ki-, mind befelé, csüggeteg. Minden szabadelvű ember belátja, hogy ez sokáig így nem tarthat. Az egyetlen mód, megint visszazserezní a bizalmat, az, hogy a nép jogai ismertesszenek el. Tanácsolja, hogy Garibaldi küldessék Nápolyba. Olaszországot mitse reméljen Napoleontól, csak felforgatás szülhet egyiséget. — Minghetti visszautasítja a levéltitok megsértése iránti vádat. — Lanza javallja, hogy az elnök egy 5 tagból álló bizottságot ne-vezzen ki Bertani állításainak megvizsgálására. Az indítvány elfogadtatik.

— Turin, dec. 4. Szokatlan izgalom uralkodik ma Turinban. Garibaldi, kinek Caprerába visszatértét egyszer erősítették, aztán meghazudtolták, megérkezett teg-nap este. A tábornok jelenléte minden beszéd tárgya. Mit akar? Jelen lesz-e a képviselők ülésében? Hozzá fog-e szó-lani a nápolyi kérdéshez? Mindenki e kérdést hányja veti, s nagy várakozással van a mai ülés kimenetelére, mely va-lószínűleg korszakot fog alkotni Olaszország évkönyveiben, mert azt remélik, hogy Ratazzi határozott programmal lép föl.

Délután félkettőre az ülés megnyitott: Garibaldi nem jelent meg. Minden nézőhely egészen tömve volt. Ricciardi föláll s hosszú beszédet mond, mely röviden ide megy ki: Minden nyugtalanságnak vége, ha a parlament kijelenti, hogy 1862-diki üléseit Nápolyban fogja tartani. Egyszerre nagy zugás támad a képviselők minden padján, s aztán mély csend áll be. Ratazzi állt fel. Beszéde roppant ha-tást tett. Soha Cavourt sem hallgattak áhítatosabb figyelem-mel a képviselők, mint most; a Carignan palotában régóta nem hangzottak ily szavak. A minisztérium azon tapintat-lanságot követte el, hogy az egész városhoz megkötözteté az örököt. Ratazzi beszédét mindenki eseménynek tekinti, s sokan hiszik, hogy néhány nap alatt a minisztérium mó-dosítását fogja maga után vonni. Különbösen Ratazzinak nem volt szüksege ez új diadalra. Államférfiúi tehetsége és szó-noki képessége már régóta kivirta számára a közbizodal-mat és népszerűséget.

Újabbak. A „Parl. Kor.” írja folyó hó 10-ről: az erdélyi udv. kancellár gr. Nádasdy az erdélyi ügyek rendezésére vonatkozó javaslatait ma nyújtotta be a Felségéhez. A végleges határozat e szerint legrövidebb idő alatt várható.

— Az utóbbi napokban a francia, orosz és porosz követeknek ismételt érkekezési voltak Rechberg gróffal a sutorinai ügyben. A mint hallszik, Oroszország azt kívánja, hogy az elkobzott két ágyu adassék vissza. Ugyan ez idő alatt élénk sürgöny váltás folyt az illető udvarok közt; két futár ment Szt.-Pétervárra, három Berlinbe és Párisba.

— A birod. tanács alsóházának dec. 11-i ülésében a sajtótörvény 9—19 szakaszai a választmányi szerkezet szerint elfogadtattak. Az igazságügy- és rendőrségi miniszterek minden indítványai visszautasítottak.

— Turinból sürgönyzik dec. 10-ről: Tagliacozza mellett elfogott 29 briganti, köztük José Borges, agyonlőve. Msgr. Sentuccinak Antonellivel s más bourboni tekintéllyel folytatott levelezései elfogadtak.

— Egy londoni tudósítás szerint Russell lord határozott utasítást adott a washingtoni angol követnek, hogy ha a Trentügyben öt nap alatt határozott választ nem kap, rögtön hagyja oda Amerikát.

— Ugyancsak londoni dec. 9-ről kelt sürgöny szerint híre szárnyalt, hogy Franciaországnak sikerült volna a Trentviszályt békés uton kiegyenlíteni. Ha e hír való, nagyon elősegíthette azon körülmény, mely szerint Wilkes kapitány az ügynökök letartóztatását saját személyes felelősségére tett cselekvénynek nyilvánította.

— Más tudósítások szerint azonban az egyesült államok elnökének, ha akarna is békülni, nehéz feladat lenne Anglia követeléseit megadni, oly nagy nyomást gyakorol rá a közvélemény. A Wilkes folyvást a nap hőse, Új-York s utána több városok díszpolgársággal tisztelték meg.

— Palmerston lord a mexikói expedíció elhalasztása iránti ohajtását nyilvánította Párisban; mire azonban azt a választ nyerte volna, hogy már késő.

— Új-Yorkból távirják nov. 30-ról: Pensacola bombázott, mire aztán a külszövetkezettek kivonultak belőle. Kentucky elhatározta, hogy az unioból kilép. A canadai határokat erősítik.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

December 13-án: Nemzeti kölcsön 82.—. 5% Metalliques 66.65. Bank-részvény 749.—. Hitel-részvény 182.20. Váltó Londonra 140.—. Ezüst 139.75. Arany 6.64.

December 11-ikén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 68.—. Erdélyi 65.25.

Gabonaár Kolozsvárt December 12-n 1861.

(Bécsi mérője osztrák értékben.)

Tisztabúza 5 frt 40 kr. Elegybúza 4 frt 20 kr. Rozs 4 frt — kr. Árpa 2 frt 60 kr. Zab 1 frt 60 kr. Török-búza 3 frt — kr. Pityóka 1 frt 80 kr. Marhahús 12 kr.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

HIVATALOS.

(1—1)

(398)
2918 eln. 1861

Hirdetmény.

A régibb államadósságnak 1818. március 21-kén és 1859. december 23-án kelt legf. nyiltparancsok folytán folyó hó 2-án történt 346- és 347-dik kisorsolása alkalmával a 256 és 106 számú sorozatok huzattak ki.

A 256 számú sorozat magyar udv. kamarai különböző kamatlábos kötelezvényeket foglal magában, és pedig: 326-tól 632-ig bezárólag az egész tőkeösszeggel, a 633-ik szám a tőkeösszeg felével és a 634-dik szám 652-ig bezárólag az egész tőkeösszeggel, — továbbá önkéntes ezüst kölcsön-kötelezvényeket 1809-ből eredeti 5%-os kamattal 1-től egész 21-ig bezárólag az egész tőkeösszeggel, — végül legfelsőbb adósság leveleket különböző kamatlábokkal és pedig az 1-ső szám alatti 1/15-részzel, a 86-szám alatti felével és a 87-sz. alatti adóssággal egész összegével a tőkének — 1,197,618 fr 7 kr. egész tőke-mennyiségben és a leszállított kamatláb szerint 25,237 fr 40 1/4-kr. kamattal.

A 106-számú sorozat ugynevezett Bankó-kötelezvényeket foglal magában eredeti 5%-os kamattal 98,562-számtól 98,801-ig, 986,710 f. tőke-összeggel, és a leszállított kamatláb szerint 246 667 f. 45 kr. kamattal.

Az ezen sorozatban foglaltató egyes számok egy külön jegyzékben később fognak közzétettni.

Ezen kötelezvények az 1818. március 21-ki legf. nyiltparancs határozatai szerint az eredeti kamatlábra emeltetnek, s mennyiben ez az 5%-ot eléri, a pénzügy-ministeriumnak 1858. október 26-án 5286-szám alatt kelt hirdetményében (bir. törv. lap 190 sz.) közzétett átváltoztatási mérték szerint 5%-os osztr. értékű államkötelezvényekkel beváltatnak.

Azon kötelezvények helyett, melyek a kisorsolás következtében eredeti de 5%-ot föl nem érő kamatoztatáshoz jutnak, a tulajdonos fél kívánatára az említett hirdetményben foglaltató határozatokhoz képest 5%-os osztr. értékű kötelezvények fognak kiszolgáltatni.

Kolozsvárt, december 10-kén 1861. A kir. főkörmányszék elnökségétől.

(396)

(2—3)

5112 sz.

Jegyzéke

azon a kolozsvári es. k. postahivatalnál 1859 és 1860-ik évben feladott de kézbesíthetetlen visszaküldött pénzes-leveleknek és szekérpostai küldeményeknek, melyek az alólról es. k. postaigazgatóságnál, ezen hirdetés napjától számítandó 3 hónapok alatt a feladók vagy a címzetesek által kellő kimutatás és a szállítási díj lefizetése mellett átvehetők.

Tétel szám a feladói postahivatal	a levél czíme	rendeltetési helye	foglaltatja	értéke		sulya		szállítási díj	
				frt.	kr.	font	lat	frt.	kr.
1	Kurta . . .	Temesvár . .	bank j.	1	—	—	—	—	11
2	Miszyokkuku . .	Fogaras . .	„	2	10	—	—	—	10
3	Kovács . . .	Arad . . .	„	2	10	—	—	—	—
4	Angalori . . .	Temesvár . .	„	1	—	—	—	—	10
5	Giebutzán . . .	Triest . . .	„	2	—	—	—	—	16
6	Csiki . . .	Temesvár . .	„	2	5	—	—	—	11
7	Papp . . .	Naszod . . .	„	2	—	—	—	—	27
8	Márk . . .	Stokerau . .	„	1	—	—	—	—	17
9	Csekovits . . .	Lemberg . .	különf.	10	—	4	—	1	43
10	Kalda . . .	Mantua . . .	b. jegy	4	20	—	—	—	53
11	Wgyryzasalki . .	Jarabk . . .	„	30	—	—	—	—	14
12	Oltyán . . .	Franzenstadt .	„	2	—	—	—	—	45
13	Turgarek . . .	Jaroslau . .	„	4	—	—	—	—	13
14	Müller . . .	Tekendorf . .	„	1	55	—	—	—	9
15	Papp . . .	Troen . . .	„	2	—	—	—	—	14
16	Avicza . . .	Castel Arze . .	„	3	—	—	—	—	16
17	Barezek . . .	Bécs . . .	„	7	—	—	—	—	28
18	Székely . . .	Brünn . . .	„	5	25	—	—	—	14
19	Cserei . . .	Velence . . .	„	3	50	—	—	—	33
20	Szabó . . .	Gr. Mosti . .	„	2	—	—	—	—	13
21	Braun . . .	Berkesz . . .	„	2	—	—	—	—	13
22	Rusz . . .	Gr. Mosti . .	„	1	40	—	—	—	13
23	Grün . . .	Berlin . . .	különf.	12	—	20	7	13	45
24	Podharz . . .	Temesvár . .	b. jegy	1	—	—	—	—	11
25	Bartha . . .	Karansebes . .	különf.	4	—	2	8	—	71
26	Krükl . . .	Bécs . . .	„	25	—	—	5	2	18
27	Guardesoni . .	Verzogley . .	b. jegy	15	—	—	—	—	14
28	Kováts . . .	Voitsberg . .	„	2	—	—	—	—	15
29	Guthy . . .	Sz. Ujlak . .	„	25	—	—	—	—	9
30	Mozadley . . .	Gurz . . .	„	1	40	—	—	—	15

N.-Szeben, december 3-án, 1861.

Az erdélyi es. kir. postaigazgatóságtól.

(397)
Sz. 367.

Hirdetmény.

Alórt királyi országos fegyház kezelőség hivatalos irodájában folyó 1861-ik évi decemb. 19-ik napján, reggeli 10 órakor 120 fegyver részére 1862. január 1-jétől december utolsójáig szükségletű élelmezés hordozása érdekében, egy szóbeli nyilatkozati tárgyalás fog tartatni.

A vadium 800 frt. osztr. ért. — Irások nyilatkozványok is elfogadtatnak. Az irások nyilatkozványoknak fokozat szerinti bélyeggel, a nyilatkozó vezeték és keresztnévvel, valamint polgári állása és lakási helyével kell ellátva és a fenn kitett napnak déli 10 órájáig, mint a mely időkor a tárgyalás kezdetét veendő, ezen hivatalnál benyújtva lenniük.

Az irások nyilatkozványoknak továbbá az ajánlatban étel és külön kenyér részlet szerinti számmal és betűkkel szükséges ellátni, azon kijelentést tartalmazni, mely szerint a nyilatkozó minden a nyilatkozati tárgyalás alapjául vett árverezési föltételek, a főnti tárgyalási óráig ezen hivatalnál megtekinthetők, — világosan ismeri, s azoknak magát föltétlenül aláveti.

Utólagos szóbeli nyilatkozatok, vagy irások nyilatkozványok nem fogadtatnak el.

A királyi országos fegyház kezelőség, N.-E nyeden 1861. december 6-án.

NEM HIVATALOS.

(400)

(1—6)

Gyógy- lovak vegyszer számára
BARTH F. freibachi állatorvostól
Althofennél Karinthiában.

Ezen romolhatlan, ártalom nélkül hatályos erejű, foly. kony. állomány által a lovaknál alaposan gyógyíthatni minden nemű inrandulásból, sérülésből, fízomódásból, marjulásból, továbbá friss lábszurásokból, pókosodásból, eredő bajokat, s másféle drganatokat.

1 üveg ily vegyszer ára 2 frt 60 kr. o. é.

Morveum.

Egy a maga nemében feljűlmulhatlan gyógyszer lovak, szarvasmarhák, juhok, sertések és ebek számára, mely által mindennemű gyuladós sebek, daganatok és tagsérülések, bőrkütyések, mint rüh, himlő, csomósodás, viszketegség s több ily nemű nyavalyák a sertéseknél, lovaknál, valamint minden nyereg és szerszám által okozott törődések, továbbá patatiprás, nyilazás, végre főleg a köröm és pata betegségek; rendkívül gyorsan és sikerrel gyógyíthatók, mire nézve több tekintélyes egyéniségek bizonyítványaira hivatkozhatunk, megtekintés végett.

Ára egy tégely szernek használati utasítással 1 frt 20 kr. osztr. ért.

Hapható:

Kolozsvárt: WOLFF urak gyógyszer-tárában és Khudy J. gyógyszerész-nél; Déesen: Krémer Sámuel urnál.

Nagyobb mennyiségű áru bizományok letétele végett, kéretnek magához a készítőhöz folyamodni.

(399)

(1—1)

Elveszett tárgyak.

Folyó évi december 8-ikán M.-Tobáttól Ludasig az országuton elveszett: egy hamuszín hárászszal varrott Szakk, melyben a következő tárgyak voltak:

- 1) Kétsor jóféle gyöngy, mely közé 12 kis régi boglár volt fűzve; a sor végén egy nagy filigrain munkájú holyagos boglár, nagyocsa jóféle gyönggyel.
- 2) Egy kis loupe, két ezüst gyűszű.
- 3) Kétszál vékonydróba fűzve 33 briliánt, külön-külön befoglalva.
- 4) Egy drb. 100 frtos bankjegy. Egy kettős császári arany, egy félsoveraindor, egy kozor arany, 15 vagy 17 drb. régiféle ezüst-húszas, ezüst 6 krosok, kettős péc és nyomó, szem-üvegek s egyéb apróságok.
- 5) Több levél s sirományok; a levelek egyike a frauendorfi újság szerkesztőjének Fürstnel Eugen-nek volt ezimezve, benne 10 forint.

Ezeket kívül voltak még benne: több apró tárgyak.

Mindazok, kik a fenn nevezett tárgyakra akár együttesen, akár külön-külön ráakadnának; vagy azokról valami értesítést tudnának adni: Szivesen kéretnek tudósításaikat ide Kolozsvárra belső közép-utca 524-ik szám, Bárd Bányfy Dániel-néhez intézni, hol illő jutalomban fognak részesíttetni.

(393)

(3—3)

Magyar-Frátán egy 350 hold terjű legjobb szénafű és rétből álló legelő, melyben van két jövü kút és egy ház, 3, akár 6 évre bérbe kiadó. — Ára egy holdnak: 5 frt. o. é. Ertekezhetni: helyben haszonbérő Mandola József urral.